

ERDÉLYI KIRÁNDULÁS

Idén nyáron ismét sikerült eljutnunk rengeteg gyönyörű helyre az Arany János Program jóvoltából, hiszen elutazhattunk Erdélybe. Nagyon örült az egész osztály, mikor megtudtuk, hogy elmehetünk és persze nagyon vártuk is. 2013. augusztus 26 – án, hétfőn volt gyülekező a pozsonyi úti kollégiumban. Mikor ideértünk Bocsi tanár úr már nagyon várt és rögtön el is helyezett mindenkit az aznap esti szállásunkként szolgáló szobákban. Tíz órakor volt takarodó, amit többé kevésbe be is tartottunk.

Az este folyamán nem túl sokat aludtunk mivel hajnali három órakor volt az ébresztő. Egy kis takarítás és pakolás után négy órakor sikerült elindulnunk. A buszon körülbelül tizenöt perc után már szinte mindenki aludt, majd tanár úr hét órakor újra felébresztett mindenkit. Ekkor megettük az előző este megrendelt pizzákat és a hozzá tartozó üdítőt, majd továbbindultunk. A határnál akadt egy kis probléma, mivel az egyik osztálytársunkat papírjai hiányában nem engedték át, így őt vissza kellett vinnünk Biharkeresztesre, a vasútállomásra, ahol feltettük egy vonatra. Így egy órás késéssel továbbindultunk. Másodjára sikerült átjutnunk a határon és így tényleg megkezdhattuk külföldi utazásunkat.

Az első megállóhelyünk Nagyvárad volt ahol megnéztük a Székesegyházat és Szent László hermáját. A következő megállóhelyünk Bánffyhunrad volt. Itt egy gyönyörű Református templomot tekinthettünk meg idegenvezetőnk közreműködésével. Ezek után megérkeztünk a Király hágóra, ahol csodás kilátásban volt részünk. Az első napunk leghosszabb programja Kolozsvár volt. Itt rengeteg mindent megnéztünk, bár nem volt túl sok időnk. De azért láttuk Hunyadi Mátyás szülőházát, a Szent Mihály templomot, a Házsongárdi temetőt, de ez utóbbit csak kívülről. A rengeteg buszozás után végre megérkeztünk az ottani szállásunkra, Zetelakára. Ez egy szinte teljesen magyar település, ahol csak a rendőrök voltak románok. Itt nagyon barátságos fogadtatásban részesültünk, kaptunk sütit és üdítőt majd a házigazdáink - ugyanis négyes- ötös csoportokban voltunk elszállásolva családoknál - elvittek minket a házaikhoz. Itt nagyon finom házi kosztot kaptunk, majd lefeküdtünk aludni.

Másnap reggel a szintén finom reggeli után ismét buszra szálltunk. Először Szejkére utaztunk, ahol megnéztük a székelykapukat és Orbán Balázs sírját. Ettől a naptól fogva már állandó idegenvezetőnk volt, aki szintén abban a faluban lakott ahol mi. Mivel esett az eső változott a program így megnéztük a sóbányát Parajdon. Szerencsénkre ezután elállt az eső

így elmehettünk Korondra ahol egy hatalmas bazárokkal teli utca várt minket. Jól bevásároltunk, majd Farkaslaka felé vettük az irányt. Itt Tamási Áron szülőházát tekintettük meg a legfiatalabb unokaöccse kíséretében. Ezután elindultunk ismét vissza Zetelakára, de még útközben megnéztük

Székelyudvarhely látványosságait. Mikor szálltunk a buszról hatalmas eső zúdult ránk így futnunk kellett a szállásra, de mindezt pótolta minket az ismét nagyon finom vacsora.

A harmadik nap tetszett szinte mindenkinek a legjobban. Először Gyergyószentmiklóst néztük meg majd Gyergyószárhegyen a Lázár kastélyt. Innen elindultunk a Békás szoros felé, ami gyönyörű látvány volt, az ott lévő különböző sziklákon és patakok fölött ki is élhettük magunkat, rengeteg közös fotó készült. A következő megálló a Gyilkos tó volt ahol sajnos megint el kezdett esni az eső, de ez sem tántorított el minket attól, hogy megnézzük. Ismét visszaindultunk Zetelakára, de még előtte megnéztük a Zetelakai víztározót. Visszaérkezés után elfogyasztottuk „utolsó vacsoránkat” és elég fáradtan lefeküdtünk aludni. Másnap korán indultunk hazafelé, hogy időben odaérjünk Egerbe.

Ebből a napból sem maradhettek ki a városnézések, így megnéztük Segesváron a történelmi várnegyedet. A következő megállóhely Marosvásárhely volt. Ezen a helyen a várat és vártemplomot akartuk megnézni, de építkezés miatt az utóbbiról lemaradtunk. Így végképp elindultunk Egerbe. Elég sokszor dugóba kerültünk út közben, így kicsit késünk. Még útközben megálltunk Berettyóújfaluban vacsorázni, de tényleg ez volt az utolsó megálló. Páran, akiknek útba esett az otthonuk, szálltak, majd megérkeztünk Egerbe a Pozsonyi útra. Innen, aki tudott hazament, aki pedig nem, az ott alhatott a kollégiumban. Azt hiszem, az egész osztály nevében mondhatom, hogy nagyon tetszett mindenkinek a kirándulás és mindenki nagyon jól érezte magát. Az erdélyi székely- magyarok pedig nagyon kedvesek és vendégszeretőek voltak. Szeretnénk több ilyen jó kirándulást még az elkövetkezendő két évben.

Pozsik Máté

11.I.